

ΤΑΙΝΑΡΙΑ 2020**Εσωτερική Εργασία στο Νεκρομαντείο Ταινάρου****04-05.09.2020**

Άννα: Παίρνουμε αργές, βαθιές, αβίαστες αναπνοές και για λίγο αφουγκραζόμαστε τον ήχο της θάλασσας. Αφήνουμε τις αισθήσεις μας να γεμίσουν από την παρουσία των υδάτων, τις θαλάσσιες ευωδιές, τη θαλάσσια αύρα, το φλοίσβο, το αμυδρό φως της σελήνης, που ακόμα δεν φάνηκε ψηλά.

.....

Ενίστε να έρχεστε εδώ παιδιά μου και να τιμάτε τους θεούς με την παρουσία σας, γιατί εμείς ερχόμαστε πάντοτε για εσάς. Και δεν έκλεισαν πέντε χρόνια, όπως ανησυχούσε νωρίτερα η Άννα, εσείς είστε εδώ, από αγνή αγάπη, με αγαθή καρδιά· είσαστε εδώ για να τιμήσετε το θείο και να επιτρέψετε για άλλη μια φορά να συμβεί η θεϊκή αγκαλιά και όταν οι άνθρωποι το ορίζουν και αποφασίσουν να κρούσουν την πόρτα του Θείου, το Θείο απαντά και η πόρτα ευρίσκεται ανοιχτή. Είναι πάντα ανοιχτή για να σας υποδεχτεί. Εκείνες τις φορές που συμβαίνει να νιώθετε την πόρτα κλειστή, είναι απλώς επειδή η δική σας καρδιά κλειστή παραμένει. Η μόνη πόρτα που είναι κλειστή, είναι της καρδιάς σας και σαν ανοίξετε αυτή με πλήρη αποδοχή και αγάπη και πίστη, θα δείτε το σύμπαν να απλώνεται στα πόδια σας μπροστά. Θα δείτε τους θεούς να συρρέουν για να σας υποδεχτούν, όπως και αν τους ονομάζετε, όπως και αν τους φαντάζεστε, το Θείο, το Πνεύμα, είναι πάντοτε εδώ, με προσήνεια, με συναίνεση και αποδοχή.

Πολλά ταλάνισαν τη μικρή ομάδα και δεν θα αναφερθούμε σε αυτά αναλυτικά. Συμβαίνει όταν και όπου πρέπει. Χρειάζεται όμως να τονίσουμε πως, όταν πέφτει ένας κεραυνός και κατακεραυνώνει ένα δέντρο ο Δίας από ψηλά, το κάνει για να γειώσει εκείνη την ενέργεια των ουρανών, που πρέπει οπωσδήποτε να πέσει στη γη και να πάει βαθιά μέσα στη γη. Το δέντρο καίγεται και οι άνθρωποι λυπούνται γι' αυτό. Όμως αυτό έχει γίνει θυσία. Αυτό επιτέλεσε το σκοπό του. Και ποιος δεν θα 'θελε το δέντρο να 'ναι ζωντανό και θαλερό, να στέκει περήφανο, μα **είναι τα ψηλά, περήφανα δέντρα εκείνα που έλκουν τους κεραυνούς.** Τα περήφανα δέντρα έλκουν τους κεραυνούς. **Και μέσα στην περισσή τους περηφάνεια, που ενίστε γίνεται αλαζονεία, υπηρετούν· υπηρετούν κι αυτά με τη**

σειρά τους το μεγάλο σκοπό. Κι εκείνο που αιωρείται ψηλά και δεν βρίσκει τρόπο να φτάσει στο έδαφος, το φέρνουν στη γη τα ψηλά, περήφανα, αλαζονικά δέντρα. Έτσι είναι, οδηγούν τα φιλιά του ουρανού στη μητέρα Γη.

Σκεφτείτε... ο θεός, ο Ποσειδώνας, ο γαλιφης, βρήκε ένα πολύ ωραίο τρόπο να περιγράψει αυτό που θέλει και τόσο πολύ ωραιοποιεί όσα συμβαίνουν, γιατί είναι πλανερός, είναι ο θεός των ψευδαισθήσεων. Αγαπητοί μου, αγαπητές μου, είμαι ο θεός των συμβόλων. Δεν είναι ψευδαίσθηση το σύμβολο, είναι συμπυκνωμένη πληροφορία που επιτρέπει στη γνώση να παρεισφρήσει στα μύχια της ύπαρξής σας, εκεί που ούτε εσείς οι ίδιοι δεν μπορείτε να φτάσετε. Σας τιμώ και σας αγαπώ, όπως κι εσείς με τιμάτε και με αγαπάτε και είμαι εδώ για να δεχτώ τα δώρα, τους ύμνους, τις σπονδές σας και είμαι εδώ για να σας δώσω το δικό μου δώρο, όταν έρθει η ώρα να το κάνω απόψε.

Μα τώρα θα δώσω το λόγο στον Αδελφό, τον Πλούτωνα, που περιμένει πολύ υπομονετικά τη σειρά του. Κάθεται εκεί, στην είσοδο της μικρής σπηλιάς και με βλέμμα χαμογελαστό σας παρατηρεί. Παρατηρεί πόσο χαλαρά απλώνετε το σώμα σας στην ακρογιαλιά και περιμένετε να δείτε πώς θα εξελιχτεί αυτή η βραδιά. Παρατηρεί την απίστευτη άγνοιά σας, που ακόμα και την ώρα του μεγαλύτερου κινδύνου, είναι τόσο ισχυρή, που φτάνει να λειτουργεί σαν φράχτης προστατευτικός. **Στ' αλήθεια, η άγνοιά σας σας προφυλάσσει. Δεν χρειάζεται να γνωρίζετε πολλά, μόνο τα απολύτως απαραίτητα στην ώρα του κινδύνου. Και πρέπει να εμπιστευέστε, εσείς που νιώθετε χαμένοι, που νιώθετε ότι δεν ξέρετε πού πρέπει να σταθείτε, πρέπει να θυμόσαστε ότι εκείνη την ώρα γνωρίζετε όλα όσα χρειάζονται και ότι τα πράγματα είναι πιο απλά απ' ό,τι πιστεύατε.** Χρειάζεται να γυρίσετε πίσω στα βασικά, τα απλά και με αγάπη να σταθείτε εκεί, στην απόλυτη απλότητα και αγαθότητα, με την απόλυτη βεβαιότητα πως όλα μα όλα θα κυλήσουν κατ' ευχήν. **Όλα μα όλα θα βρουν τη θέση τους γύρω σας, όταν εσείς πρώτοι βρείτε το κέντρο σας. Όταν εσείς μείνετε σταθεροί και ακίνητοι στο γλυκό σημείο της ύπαρξής σας μέσα στην καρδιά, στο φως και την αγάπη που υπάρχει εκεί, σταθεροί, ακλόνητοι, γίνεστε εσείς το κέντρο στον κύκλο και τότε, η δίνη που περιστρέφονταν ασταμάτητα αναμοχλεύοντας τα πάντα, θα αφήσει όλα όσα κρατά στον αέρα να πέσουν στη θέση τους.** Δεν είστε εσείς που θα τα τακτοποιήσετε... όχι νοητικά, όχι με τα θέλω και τα πρέπει, όχι με τις εικασίες και τα φαντάσματα του παρελθόντος και όσα κάπου κάποτε μάθατε ότι πρέπει να γίνουν, αλλά σύμφωνα με αυτό που είστε μέσα στην καρδιά σας. **Εκεί βρίσκεται το Θέλημα, εκεί είναι το σταθερό σημείο, το ακλόνητο, το ισχυρό. Εκεί είναι η Θεία σας**

ύπαρξη. Και όταν σταθείτε σ' αυτή με σιγουριά, τότε με ασφάλεια τα πάντα θα πέσουν στο κατάλληλο σημείο, μέσα στον κύκλο της ύπαρξής σας. Και θα πέφτουν σύμφωνα με αυτό που είστε εσείς και που, πιθανότατα, δεν έχετε ακόμα πλήρως αντιληφθεί.

Αυτός είναι ο Ποσειδώνας, με τις θαλάσσιες δίνες του. Αυτός είμαι εγώ. Εγώ σκορπάω, εγώ μαζεύω, εγώ κατευθύνω τα ύδατα της ψυχής σας, εγώ αναμοχλεύω την ιλύ του βυθού. Εγώ σας κάνω να νοιάζεστε ο ένας για τον άλλο. Εγώ σας ωθώ σε βία, εξ ορισμού. Είμαι ο θεός των υδάτων, των συναισθημάτων κι εγώ είμαι εκείνος που τώρα σας δείχνω τη θέση του βράχου και σας λέω «Στάσου εδώ.» Την ώρα που η θάλασσα είναι μανιασμένη γύρω σου, εσύ στέκεσαι στο βράχο ακλόνητος/ακλόνητη. Τα κύματα λυσομανούν και δοκιμάζουν την ευστάθειά σου. Δοκιμάζουν την τόλμη σου, τη στήριξή σου. Δοκιμάζουν τις βάσεις σου. Κι όταν εσύ βρεθείς με βάσεις σταθερές, σίγουρος και σίγουρη για το πού πατάς, σίγουρος και σίγουρη ότι έχεις βρει το γλυκό σημείο της ύπαρξής σου, τότε πάνω σου θα στηθεί ο φάρος που θα φωτίζει και θα οδηγεί πολλούς άλλους, που πλοηγούνται σε ταραγμένα νερά και φουρτούνες.

Κι αν θέλεις να ξέρεις, το σταθερό σημείο μέσα σου και πάλι είμαι εγώ. Γιατί δεν μπορείς να φύγεις από το θυμοειδές για να γλυτώσεις απ' αυτό. Δεν αρκεί να ξεφύγεις βιαστικά και να κλείσεις γύρω σου μια πόρτα που, όπως είπαμε νωρίτερα, είναι η πόρτα της καρδιάς. Δεν μπορείς να κλείσεις την πόρτα και να το σκάσεις. Δεν μπορείς να γλυτώσεις τη δοκιμασία της σταθερότητας και της πίστης. Μπορείς να περάσεις τη δοκιμασία αυτή και σε άλλα πεδία, γιατί αναπόφευκτα θα την περάσεις αλλά δεν μπορείς απλώς να αποφύγεις ένα σκαλοπάτι της κλίμακας. **Αν δεν βρεις το σταθερό σου σημείο μέσα στο θυμοειδές, όσα σταθερά σημεία και αν βρεις μετά, σε ανώτερα πεδία, δεν θα είναι αρκετά.** Δεν θα είναι αρκετά, γιατί δεν θα έχεις τη στήριξη αυτού του πεδίου από κάτω. Θα είσαι σε μία σχεδία που κινείται άτακτα και άβουλα, γιατί δεν έχει πηδάλιο και μ' ένα τρόπο μαγικό, πηδάλιο είναι εκείνο το σταθερό σου σημείο, το ακίνητο -παραδόξως-, εκείνο είναι το πηδάλιό σου. Εκείνο κινείται σε ένα άλλο πεδίο, σε άλλη διάσταση και σε οδηγεί. Αυτό το σημείο σταθερότητας. Όλες και όλοι σας έχετε περάσει και βρίσκεστε κατ' αναλογία διαφορετική σε μία τέτοια κατάσταση. Και τα λόγια που σας λέω σήμερα, σας αφορούν όλες και όλους και ας νιώθετε ότι μπορεί να μιλώ αποκλειστικά σ' εσάς... σ' εσένα, σ' εσένα, σ' εσένα. [Σημ.: Δείχνει] Ο Πλούτωνας ωστόσο είναι ακόμα εδώ και περιμένει· περιμένει να τελειώσω την ομιλία μου. Ξέρει γιατί παίρνω περισσότερο χρόνο. Παίρνω χρόνο ΓΙΑΤΙ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΝΑ ΣΤΑΘΕΙΤΕ Σ' ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΣΤΑΘΕΡΟ ΣΗΜΕΙΟ, πριν μπειτε μέσα στη σπηλιά. ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΩΡΑ. Τώρα θα δείτε τον βασιλέα

των ουρανών να προσεγγίζει τη θύρα της καρδιάς σας· τώρα θα την κρατήσετε ανοιχτή και θα του επιτρέψετε να μπει και να κατευθυνθεί σ' εκείνο το γλυκό, Μοναδικό -με κεφαλαίο Μ- σημείο της ύπαρξής σας, που για κάποιο λόγο ακόμα σας διαφεύγει. Επιτρέψτε μου -τον Ενάλιο Δία, τον Ποσειδώνα-, επιτρέψτε μου να εισέλθω από την ανοιχτή πύλη της καρδιάς σας και να σας δείξω εκείνο το σημείο. Σ' εκείνο το σημείο, νερό και φωτιά είναι ένα. Σ' εκείνο το σημείο γη και αέρας είναι ένα. Σ' εκείνο το σημείο τα ιερά ζεύγη μέσα στον Αιθέρα ενώνονται σε Ένα και λάμπει το Πετράδι στο Λωτό και η φλόγα της καρδιάς σας εκεί, τυλίγεται σε μια σταγόνα νερού. Είστε μια φλόγα τυλιγμένη σε μια σταγόνα νερού.

Με την τρίαινά μου χτυπώ τη σταγόνα και η φλόγα δυναμώνει. Δεν υπάρχουνε πια ως ανθρώπινη μορφή. Είστε η φλόγα μέσα στη σταγόνα. Και είναι πολύ συμπαγής αυτός ο σχηματισμός, μέσα στη φαινομενική του ρευστότητα και κινητικότητα. Σας δείχνω στην καρδιά της φλόγας. Εκεί κάτι υπάρχει για σας, εκεί είναι το δώρο μου για εσάς, που θα ανακαλύψετε νωρίτερα. Στην καρδιά της φλόγας μέσα στη σταγόνα είναι το δώρο μου. Εκεί υπάρχω.

Μη ψάχνετε για γήινα δώρα· αυτό το μικρό κουμπί, αυτό το μικρό, σταθερό σημείο, είναι από μόνο του μια πύλη κι εγώ κρατώ το κλειδί. **Είναι η πύλη του ρευστού συνειδητού**, που μάλλον δεν σας λέει τίποτα ως όρος. Είναι η πύλη της ρευστής συνείδησης. Είναι εκείνο το σημείο, απ' όπου η ψυχή ξεκινά το ταξίδι της στο χρόνο και η συνείδηση ρέει στη γραμμή του χρόνου, αναλύοντας τα πάντα, απλώνοντας τα πάντα σε γραμμικότητα. Από κει διευθετείται το γήινο σενάριό σας, σύμφωνα με τις εσωτερικές οδηγίες, σύμφωνα με την αρχική τοποθέτηση της ψυχής σας. Γιατί τα πάντα είναι ένας σπόρος, είναι ένα σημείο και απ' αυτό το σημείο ξεδιπλώνεται η γήινη εμπειρία σας σε χρόνο γραμμικό. Μέσα από κείνο το σημείο, η εμπειρία είναι όλη Ένα. Είναι μία επίγνωση· μια επίγνωση που περιμένει να ξετυλιχτεί σε δράση. Μια σύλληψη, που περιμένει να ξεδιπλωθεί σε έκφραση. **Εκεί είναι το δικό μου σημείο και το κλειδί το κρατώ εγώ. Κρατώ το κλειδί της χρονικότητάς σας και της συγχρονικότητάς σας και σύμφωνα με αυτή ξεκλειδώνω τους κωδικούς του ορμονικού σας συστήματος, μέσα από το οποίο αντιλαμβάνεστε και βιώνετε την εμπειρία σας υποκειμενικά.** Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό; Μπορείτε να συλλάβετε το μέγεθος αυτού που σας περιγράφω;

Θα πάρει χρόνο για κάποιους... θα σας πάρει χρόνο να εμβαθύνετε σε όσα σας λέω απόψε. **Προσπαθήστε όμως να μη ξεχάσετε ποτέ ότι εγώ είμαι εκεί. Είμαι ο Κύριος αυτού του σημείου.** Και **αν βρίσκομαι σήμερα εδώ, είναι επειδή ήρθατε εσείς σήμερα εδώ,**

για να συναντηθούμε στο σημείο αυτό: το σημείο μέσα στη φλόγα, μέσα στη σταγόνα του νερού που είστε. Από εδώ όμως παίρνει τον ορισμό της η ψυχή. Από αυτό το σημείο και πέρα ορίζεται η ψυχή. Πώς δένουν όλα τόσο όμορφα και αρμονικά! Και πώς όλα ξετυλίγονται μπροστά στον αναζητητή, που έρχεται ως άλλος Ορφέας να αναζητήσει τη δική του Ευρυδίκη!

«Θα πάρω την ψυχή μου απόψε;» ρωτά κάποιος που έχει ακούσει τι δουλειά γίνεται εδώ. Είσαι έτοιμος να δεχτείς τον βασιλέα των Ουρανών; Οι λέξεις δεν χρησιμοποιούνται τυχαία και κάθε ομοιότητα με πρόσωπα ή πράγματα δεν είναι καθόλου τυχαία. Πιστέψτε το! Σας κλείνω το μάτι... και αντάμα με τον Πλούτωνα, που περιμένει υπομονετικά τη σειρά του εδώ και τόση ώρα, θα δουλέψουμε μαζί σας απόψε, γύρω από εκείνο το σημείο.

«Πολύ μιλά ο Ποσειδώνας απόψε», σκέφτεται η Άννα ήδη -και όχι μόνο η Άννα. Μου λείψατε και σας έλειψα, το ξέρω, γιατί μπορεί να μη χωρίζουμε πραγματικά ποτέ, μπορεί να είμαστε μαζί αλλά μια επικοινωνία, μια συνάντηση που ορίζεται ειδικά για μια επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους και το Θείο, είναι πάντοτε μια σπουδαία περίπτωση και αξίζει να την τιμήσουμε δεόντως!

Πέρα από σας, πέρα από αυτόν τον τόπο, υπάρχουν θάλασσες, υπάρχουν τόποι μακρινοί, όπου φτάνει το μάτι στον ορίζοντα κι ακόμα παραπέρα. Όσες φορές και να γυρίσετε τη γη, δεν θα σταματήσετε ποτέ, γιατί ο κύκλος έχει το χαρακτηριστικό του απείρου, δεν τελειώνει ποτέ αυτή η γραμμή. Σας διαφεύγει αυτή η ιδέα, λέτε «έκανε τον κύκλο του και τελείωσε», κάτι. **Ο κύκλος, δεν τελειώνει ποτέ. Για να αρχίσει και να τελειώσει κάτι, χρειάζεται να το θέλει ο παρατηρητής του ή εκείνος που το βιώνει.** Και αν εσείς αφεθείτε, μπορεί να συνεχίζετε τον ίδιο κύκλο ξανά και ξανά και ξανά και ξανά, επ' άπειρον και να αναρωτιέστε πότε θα τελειώσει αυτή η «μέρα της μαρμότας», όπως την αποκαλείτε. Μα είστε εσείς; Και ο τρόπος για να ορίσετε τα σημεία εκκίνησης και λήξης πάνω στον κύκλο, είναι να σταθείτε στο σημείο εκείνο, το δικό σας, Μοναδικό σημείο. Μείνετε εκεί που είστε. Τοποθετηθείτε, όχι απέναντι στα πράγματα -δεν μπορείτε να το κάνετε, τα πράγματα γυρίζουν, στροβιλίζονται άτακτα γύρω σας- τοποθετηθείτε σε αυτό που εσείς είστε και, προς θεού, μην κάνετε ότι δεν το γνωρίζετε, μην επιμένετε στην παράνοια και την ψευδαίσθηση ότι δεν γνωρίζετε αυτό που είστε! **Δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν γνωρίζει αυτό που είναι.** Υπάρχουν όμως πάρα πολλοί άνθρωποι, που αρνούνται να δουν αυτό που είναι, που φοβούνται να δουν αυτό που είναι, γιατί φοβούνται τις συνέπειες της αναγνώρισής τους. Και είναι τα πάντα πάρα πολύ απλά και ταυτόχρονα πολύ περίπλοκα -εξαρτάται από τον παρατηρητή.

Ανοίξτε την καρδιά σας και αφήστε τις ευλογίες που σας φέρνω, να τη γεμίσουν, να τη γλυκάνουν και να διώξουν το φόβο μακριά, γιατί υπάρχει πολύς φόβος ανάμεσά σας. Φέρνετε μαζί σας πολλούς φόβους απόψε, έτσι είναι παιδιά μου. Είναι τόσο μεγάλη η χαρά μου, που δεν θέλω να σταματήσω να σας μιλώ. Θέλω να παίξω μαζί σας όπως η γάτα με το ποντίκι και από την άλλη θέλω να σας σώσω από τον ψευδή εαυτό σας, εκείνον τον εαυτό που λέει «Δεν γνωρίζω ποιος είμαι». Δεν είναι ο Ποσειδώνας ο θεός της ψευδαισθήσης - μεγάλο άδικο αυτό. Όμως είναι εκείνος που μπορεί να σας οδηγήσει έξω από την ψευδαισθήση, με τρόπους πολλούς.

Να θυμόσαστε ότι το νερό είναι καθαρό και απλό από μόνο του και όταν θολώνει, είναι επειδή γίνονται προσμίξεις, επειδή είναι δεκτικό, μαζεύονται μέσα του πολλά, συνδέεται με πολλά άλλα στοιχεία. Το νερό είναι απλό και καθαρό, κρυστάλλινο. Αν βρισκόσασταν στον πλανήτη του νερού, για τον οποίο παλιότερα μιλήσαμε, τα πάντα θα ήταν κρυστάλλινα καθαρά.

Ο Πλούτωνας περιμένει. Σας τον θυμίζω αλλά δεν είμαι ακόμα διατεθειμένος να σας αφήσω...

Τα πέλματά σας γίνονται φλόγες. Μικρές φλόγες καίνε στα πέλματά σας και είναι από τη φωτιά του ουρανού. Και καθώς καίνε οι μικρές φλόγες στα πέλματά σας, όλο σας το σώμα γίνεται νερό, είναι από νερό. Έχετε ένα νερένιο σώμα, μόνο ένα νερένιο σώμα... υδάτινο σώμα. Είναι λίγο πυκνό και μπορεί να σταθεί όρθιο αλλά είναι όλο υδάτινο. Πάρτε λίγο χρόνο να νιώσετε το υδάτινο σώμα σας, ενθυμούμενοι τις μικρές φλόγες που καίνε στα πέλματά σας. μ' αυτό το σώμα θα περάσετε στο ιερό απόψε, το ιερό του Πλούτωνα του Πολυδέκτη. Έτσι πρέπει να μπειτε. Κρατώντας στο νου σας το νερένιο σας σώμα. Δεν χρειάζεται να φανταστείτε μέσα χρυσόψαρα, δεν είσατε γυάλα, είναι ατόφιο, καθαρό νερό.

Θα σας ζητήσω κάτι ακόμα. Παραδοθείτε στη Σελήνη, κρατήστε τον εαυτό σας στα χέρια σας και παραδώστε τον στη Σελήνη, με ευλάβεια. Παραδίδετε στη Σελήνη το υδάτινο σώμα σας και της ζητάτε να το φροντίσει. Όλα όσα γίνονται από εδώ και έπειτα, έχουν βαρύνουσα σημασία για την εξέλιξή σας.

Ο Πλούτωνας κάθεται και παρακολουθεί. Μου λέει: «Αδελφέ, πρέπει να μιλήσω κι εγώ». Θα του δώσω λοιπόν το λόγο, παραμένοντας μαζί σας.

Πλούτων:

Η είσοδός σας στον άλλο κόσμο, γίνεται από μένα. Μιλάει ο Πλούτων. Η είσοδός σας στον άλλο κόσμο γίνεται μέσω εμού. Βρίσκεστε έξω

από μία μικρή σπηλιά/ιερό. Η εργασία που γίνεται κάθε φορά μέσω της Άννας στον τόπο αυτό, είναι η σύνδεση με τις δυνάμεις της ψυχής σας, τις δυνάμεις που ξέρετε ότι υπάρχουν κάπου κρυμμένες αλλά δεν τολμάτε καν να φανταστείτε τι μπορεί να σημαίνουν για εσάς.

Μία ψυχή μπορεί να κάνει πολλά καμώματα. Μια ψυχή είναι φορτωμένη με πάθη. Μη γελιέστε, οι ψυχές δεν έρχονται όλες ως αθώες παιδούλες, είναι γεμάτες ενεργειακά φορτία. Ενεργειακά φορτία που συνέλεξαν από τον κύκλο των ενσαρκώσεών τους. **Οι ψυχές φέρουν πάθη. Η προσωπικότητα, είναι αυτή που προβάλλει τα πάθη της ψυχής. Οι ψυχές φέρουν τα πάθη τους στη γη, για να τα χρησιμοποιήσουν ως εργαλεία περαιτέρω εξέλιξης. Η προσωπικότητα βιώνει τα πάθη ως μόνο δρόμο και τρόπο δράσης, ως καταναγκασμό.** Είναι ο μαθητής που απλώς αντιδρά και είναι κακός στη μελέτη, γιατί δεν μπορεί να δει τη μεγάλη εικόνα. Τη μελέτη όμως την ορίζει η ψυχή. Και το βάρος του πάθους το σηκώνει η ψυχή. Με τον τρόπο αυτό οι ψυχές γίνονται κάποτε πολύ βαριές, προσπαθώντας να συντονίσουν, να ευθυγραμμίσουν την αναπνοή τους, την κύρια δόνησή τους, με την προσωπικότητα. Βαραίνουν. Και ένα μέρος δεσμεύεται σε χαμηλότερες δονήσεις του φυσικού πεδίου. Και έχει τότε η ψυχή να διαχειριστεί όχι μόνο την άτακτη ή επιμελή προσωπικότητα αλλά κι εκείνο το κομμάτι των ενεργειών της που έχει βρεθεί εγκλωβισμένο στα κατώτερα πεδία.

Εκεί έρχεται ο Πλούτωνας, έρχεται η Άννα, έρχεται ο Ορφέας, εκεί μπαίνει ο Ηρακλής για να κάνει πολλά κατορθώματα -κατορθώματα με τις ψυχές των νεκρών και να αποδεσμεύσει τα φορτία των ψυχών. Η αποδέσμευση αυτή είναι απαραίτητο να περάσει μέσα από την προσωπικότητα. Γιατί είναι η προσωπικότητα, είστε εσείς, η συνειδησή σας εδώ τώρα, που μεσολαβεί ανάμεσα στις κατώτερες δονήσεις και τις ανώτερες δονήσεις. Έρχεστε λοιπόν να παραλάβετε ένα δυναμικό που έμεινε εγκλωβισμένο εδώ. Έμεινε εγκλωβισμένο στο χθόνιο πεδίο.

Και ξαφνικά πολλά ερωτηματικά πετάγονται στον αέρα, γιατί αναρωτιέται η Άννα, αναρωτιέστε εσείς: «Μα, νομίζαμε ότι παίρνουμε την ψυχή μας! Και είμασταν πολύ χαρούμενοι γι' αυτό. Τώρα μας λέτε ότι παίρνουμε τις βαριές ενέργειες της ψυχής μας και δεν είμαστε και σίγουροι ότι θέλουμε να συμβεί κάτι τέτοιο.» **Και όμως, είναι μια γιορτινή μέρα και νύχτα αυτή. Και όμως, πρέπει να γιορτάσετε, γιατί αυτή είναι μια ανάσταση. Γιατί η ψυχή που ξεδιπλώνεται και ανεβάζει τα κομμάτια της μέσα από εσάς για εσάς, γιορτάζει, δυναμώνει, απελευθερώνεται!**

Είναι η ολοκλήρωση μιας διαδικασίας και η εκκίνηση μιας άλλης. Γιατί όλες εκείνες οι ενέργειες που τόσο βαριά καταλήξαν να δεσμεύονται στη γη, ελευθερώνονται και είναι έτοιμες να ανέβουν και για να ανέβουν μέσα από εσάς, πρέπει να μπουν σε δράση, πρέπει να εκφραστούν, να εκδηλωθούν. **Δεν είναι μιαρές οι ενέργειες που θα πάρετε εδώ, είναι ρεύματα συνείδησης που υπήρξαν πολύ βαριά, έκαναν τον κύκλο τους** όπως έλεγε ο αδελφός Ποσειδάων, έκαναν τον κύκλο τους που δεν είναι ακριβώς κύκλος, γιατί εσείς ξέρετε πότε θα ξεκινήσετε /πότε θα τελειώσετε **και ελευθερώνονται**. Είναι μια μεγάλη ευλογία αυτή.

Γνωρίζω καλά ότι οι μύθοι αφήνουν πολλά ερωτηματικά και η αλήθεια είναι ότι δεν βιαζόμαστε να τα απαντήσουμε, δεν βιαζόμαστε να λύσουμε τις απορίες σας. Χρειάζεται και η αντίληψη των μύθων από μέρους σας να κάνει τον κύκλο σας. Εσείς θα αποφασίσετε μέσα σας πότε πήρατε όλα όσα χρειαζόσασταν από ένα μύθο και είστε έτοιμοι να βγείτε ή αν τελικά θέλετε να συνεχίσετε να εντρυφείτε στον ίδιο μύθο και συνεχίζετε την κυκλική σας πορεία, στον άπειρο κύκλο. Μη ξεχνάτε ότι και το σύμβολο του απείρου από έναν κύκλο αναδιπλούμενο δημιουργείται. Πάρτε έναν κύκλο και περιστρέψτε τον γύρω από το κέντρο του -τα πράγματα είναι τόσο απλά.

Είστε εδώ λοιπόν περιμένοντας, συνειδητά ή μη, να λάβετε την ψυχή σας· είναι ψυχή σας -δεν είναι μόνο αυτή η ψυχή σας αλλά είναι ψυχή σας! Είναι ένα μεγάλο κομμάτι των ενεργειών σας. Είναι ένα δυναμικό που ανασύρετε για να το χρησιμοποιήσετε και πρέπει να το χρησιμοποιήσετε αρκετά. «Ωραία», θα σκεφτεί κάποιος, «άρα με τα λόγια αυτά ο Πολυδέκτης Πλούτων μας προετοιμάζει, μας διαβεβαιώνει ότι όλοι μας θα λάβουμε αυτήν την ενέργεια. Όλοι μας θα λάβουμε την ψυχή μας εδώ απόψε.» Θα λάβετε αυτό που θέλετε πραγματικά να λάβετε. Και αν είστε έτοιμοι, θα παραλάβετε. Αν όχι, θα μετά-λάβετε, ετεροχρονισμένα ή και καθόλου. Εσείς τι θέλετε;

Αυτό είναι που θα έλεγε κάποιος «σωτηρία της ψυχής». **Θυμηθείτε εκείνον κάποτε που λέει η ιστορία ότι κατέβηκε στον Άδη και αναστήθηκε και ανάστησε και τους νεκρούς.** Οι συμβολισμοί είναι αρκετά σαφείς και οι συνδέσεις. Και εκείνος, εκείνη η μορφή, είναι εδώ απόψε, είναι κοντά σας και θέλω να τον δεχτείτε, όπως δέχεστε κι εμάς. Η παρουσία του είναι γεγονός. Σήμερα συνοδεύει κι αυτός τις ψυχές. Έχουμε φτιάξει ένα περίεργο χαρμάνι ετερόκλητων θεοτήτων/συμβολισμών. Αλλά μέσα στην καρδιά σας, είναι αυτό που πρέπει να είναι.

Θα ξεκινήσουν οι μικροί Μύστες. Η Ε., αν επιμένει, μπορεί να μπει. Κάτι θα υπάρχει και γι' αυτήν. Η πόρτα δεν κλείνει ποτέ. Καθώς η Άννα θα περάσει στο ιερό, θα μείνετε σε σιωπή διαλογιζόμενοι,

οραματιζόμενοι το υδάτινο σώμα σας, που στηρίζεται πάνω στις φλόγες που βρίσκονται στις πατούσες σας, φωτισμένο από τη Σελήνη. Ο καθένας και η καθεμιά σας θα οραματιστείτε ότι σχηματίζετε τρίγωνο με τον Ποσειδάωνα κι εμένα, καρδιά με καρδιά και θα αφήσετε την ενέργεια να ρέει διαρκώς. Όταν κληθείτε, θα περάσετε μέσα.

Παραμένετε όλοι σε σιωπή, μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία. Κατόπιν, θα συνεχίσουμε.

[Ακολούθησε η εσωτερική εργασία]

Συνέχεια επικοινωνίας:

Αναπαυθείτε. Μη δίνετε σημασία σε κανέναν. Μη δίνετε σημασία στο ποιος μιλά, μη δίνετε σημασία στο τι λέει... πάνω απ' όλα η ανάπαυσή σας. Γιατί ως γνωστόν, έρχεστε να συμμετάσχετε σε τέτοιες εκδηλώσεις, επειδή χρειάζεστε ξεκούραση. *[Σημ. κάποια μέλη είχαν αποκοιμηθεί...]*

Μιλάει ο Πλούτων.

Θα μάθετε να με καταλαβαίνετε, να νιώθετε την παρουσία μου, να αντιλαμβάνεστε το πνεύμα με το οποίο σας μιλώ. Μη νομίζετε, από κάτι τέτοια και τέτοια χάλασε ο Άδης και κάνουν ό,τι θέλουν εκεί κάτω. Φεύγουν, έρχονται, μπαίνουν, βγαίνουν... Μπαίνει ο ένας να πάρει τον Κέρβερο, μπαίνει ο άλλος να πάρει τον Πειρίθου, μπαίνετε εσείς να πάρετε την ψυχή σας... «μπάτε σκύλοι, αλέστε»! Δεν είναι Κάτω Κόσμος αυτός, κέντρο διερχομένων είναι! Και πρέπει εγώ να το διαχειριστώ, με όλα τα «λουλούδια» που φτάνουνε κατά καιρούς. Πρέπει να διαχειριστώ τους ανθρώπους που κάνουν ερωτήσεις άνευ περιεχομένου, που κάνουν ερωτήσεις εκτός θέματος, που για άλλα έρχονται και άλλα ζητάν, πρέπει να διαχειριστώ τους ανθρώπους τους πονεμένους, που φοβούνται τη σκιά τους, να χειριστώ τους ανθρώπους τους ενοχικούς, που λαχταρούν μη βλάψουν οποιονδήποτε -και την ψυχή τους-, να διαχειριστώ τους ξερόλες, τους ψωροπερήφανους, τους αλαζόνες, τους αντιδραστικούς. Γιατί, μη νομίζετε, καλός κανένας σας δεν είναι. Βολικός κανένας σας δεν είναι! Αλλά είστε εδώ για να κάνετε τη δουλειά. Και όποιος κάνει τη δουλειά, αμείβεται. Άξιος ο μισθός του.

Δεν το «παίζω» σκληρός και δύσκολος... δεν μιλάω συχνά έτσι, υπάρχουν φορές όμως που πρέπει έτσι να ακουστώ, γιατί απαιτείται σεβασμός και προσήνεια, εστίαση σ' αυτήν τη διαδικασία. Γιατί η αναζήτηση της ψυχής δεν είναι ταξίδι αναψυχής. Εστίαση στο σκοπό, θέληση, ετοιμότητα, αποτελεσματικότητα, είναι αυτά που χρειάζονται.

Γιατί αν οι άνθρωποι, συνειδητά ή ασυνειδητά, εκούσια ή ακούσια, αφήνουν την ενέργεια της ψυχής τους να σκορπιέται εδώ κι εκεί, κάποιος που γνωρίζει την αξία της, δεν επιτρέπεται να την παραδίδει έτσι, επειδή κάποιος πέρασε το κατώφλι και στάθηκε μπροστά στην πόρτα και έκανε πέντε άσχετες ερωτήσεις, ξεχνώντας για ποιο λόγο είναι εδώ. Αν το κάνει αυτό τώρα, τι θα κάνει με τη διαχείριση της ψυχής του; Αν δεν μπορεί να διαχειριστεί αυτό το λίγο, πώς θα διαχειριστεί το πολύ; Δική του είναι η ψυχή έτσι κι αλλιώς, κανένας δεν μπορεί να την κρατήσει μακριά του. Κάποια στιγμή, τελικά, στα χέρια του θα έρθει. Αλλά δεν υπάρχει βία. Αν δεν βιάζεστε εσείς, δεν έχω λόγο κανέναν να βιάζομαι εγώ. Αν αποφασίσετε δηλαδή ότι θέλετε να μπούμε σε ένα μπρα ντεφέρ υπομονής, μαντέψτε ποιος θα χάσει. Μ' αυτά και μ' άλλα πολλά περνάει η ώρα...

Κι εγώ είμαι ο Πλούτων. Ένας θεός καταδέχεται να πει ποιος είναι. Αποδέχεται την ταυτότητα που του δίνουν οι άνθρωποι, αποδέχεται τις ιδιότητες με τις οποίες έρχεται να δουλέψει στη γη -γιατί στ' αλήθεια κανένας σας δεν ξέρει πραγματικά ποιος είμαι. Κανένας δεν ξέρει τι υπάρχει πίσω από το όνομα, πίσω από τους μύθους που γνωρίζετε. Κανένας σας δεν ξέρει τι υπήρξα πριν κάποιος με θεοποιήσει. Αλλά έχετε αυτήν την ταυτότητα και μ' αυτήν θέλετε να δουλέψετε κι εγώ είμαι εδώ γιατί δεν έχω κανένα πρόβλημα. Γιατί είναι ο ρόλος μου αυτός. Είναι ο ρόλος μου να σας καθρεφτίσω ό,τι χρειάζεστε, μέσα από το πρίσμα της ταυτότητάς μου, όπως τη γνωρίζετε. Αυτόν το ρόλο μου δίνετε και τον δέχομαι και τον τιμώ.

Είμαι αυτός ο ρόλος, όπως κι εσείς έχετε ερχόμενοι στη γη αποδεχτεί το γεγονός ότι διαθέτετε μία συγκεκριμένη ταυτότητα, διαθέτετε ένα συγκεκριμένο πακέτο ιδιοτήτων που εκφράζετε και μέσα από αυτές τις ιδιότητες γίνεστε γνωστοί στο περιβάλλον και μέσα από αυτές τις ιδιότητες φέρνετε τις ενέργειές σας και συνεργάζεστε με τους υπόλοιπους. **Οι ιδιότητές σας, αυτό το πακέτο των ιδιοτήτων, είναι ο ρόλος σας. Και είναι πάρα πολύ ωραίο μια ενσάρκωμένη ψυχή να θυμάται ότι δεν είναι ο ρόλος της. Παίζει ένα ρόλο.** Είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο απ' αυτό, πολύ ευρύτερο. Είναι καλό να το θυμάται. Να το θυμάται σε κάθε βήμα που κάνει. Όμως δεν μπορεί να χαλάσει το έργο και να αλλοιώσει το σενάριο, επειδή και καλά θυμήθηκε ότι είναι ευρύτερη του ρόλου της. **Η σκηνή είναι μία διάσταση, στην οποία οφείλετε να εκδηλώσετε το πακέτο των ιδιοτήτων σας.** Όταν βγείτε από τη σκηνή, μπορείτε να παίξετε όποιον άλλο ρόλο θέλετε ή να μην παίξετε κανένα ρόλο. Στη σκηνή όμως είστε αυτό. Μπορείτε να φανταστείτε τι θα συνέβαινε σε ένα θεατρικό έργο, αν ο πρωταγωνιστής πάθαινε αλτσχάιμερ ξαφνικά, είχε μια μεγάλη απώλεια μνήμης και είχε ξεχάσει τις ατάκες του, είχε ξεχάσει το ρόλο

του, ποιος είναι; Όλα αυτά που κούμπωναν, δεν μπορούν να κουμπώσουν πια, γιατί εκείνος ξέχασε και δεν μπορεί ή δεν θέλει να θυμηθεί, και όλοι οι ρόλοι, δευτερεύοντες, τρίτοι ρόλοι, παύουν να υφίστανται, χάνουν την πρακτικότητά τους, χάνουν τη χρησιμότητά τους, γιατί χάνεται ο πρωταγωνιστής -δεν μπορεί να υπάρξει έργο χωρίς πρωταγωνιστή.

Καλά και άγια πράττετε όταν διευρύνετε την αντίληψή σας και γίνεστε ένα με το σύμπαν και λέτε «Εγώ Είμαι», καλά και άγια. Όμως εδώ, στη Γη, είσαι το «Εγώ Είμαι Αυτό». Αν δεν ήσουν το «Εγώ Είμαι Αυτό», δεν θα είχες μορφή, θα ήσουν κάτι άλλο, έξω από αυτόν τον κόσμο και θα δούλευες με τους δικούς μου όρους, θα ήσουν αναγκασμένος να δεχτείς μια δουλειά, σαν αυτή που δέχτηκα εγώ - χαμαλίκι είναι- να παριστάνω ότι είμαι αυτό που πιστεύετε, για να μπορέσουμε να ...*(δεν ακούγεται στο ηχητικό, λόγω του αέρα)*... Γιατί, μη νομίζετε ότι είμαι αδέσμευτος εντελώς, όταν εσείς συνδέετε στο νου σας την ύπαρξή μου με συγκεκριμένες ιδιότητες. Αυτό είναι ένα ευρύτερο παιχνίδι, στο οποίο πρέπει να τηρηθούν επίσης κάποιοι κανόνες. Εδώ στη Γη τιμάτε το «Εγώ Είμαι Αυτό». Είστε υπόλογοι για το πόσο καλά είστε «Αυτό».

«Έλεος!», θα πείτε, «Είμαι δέσμιος της ταυτότητάς μου; Μα είναι μια ταυτότητα που άλλοι μου έδωσαν. Αν είμαι εγώ αυτό τώρα, συμβαίνει επειδή κάποιοι άλλοι είναι κάτι άλλο. Έχουν πάρει όλους τους καλούς ρόλους και έμεινα εγώ με τη λάντζα.» Είστε βέβαιοι γι' αυτό; Είστε βέβαιοι ότι δεν επιλέξατε πρώτοι εσείς το ρόλο; Μην πάρετε όρκο!

Στη Γη λοιπόν βρίσκεστε για να τιμήσετε το «Εγώ Είμαι Αυτό». Και όταν δυσκολεύεστε να κρατήσετε τα ηνία, όταν μπαίνετε σε περίοδο μετάβασης, αναβάθμισης, τότε χρειάζεται να προσφεύγετε στο «Εγώ Είμαι», γιατί είναι η ισχύς μέσα σας. όταν το κάνετε όμως, συνήθως το κάνετε επειδή φοβόσαστε. **Χρησιμοποιείτε το «Εγώ Είμαι», όταν φοβάστε -παρατηρήστε τον εαυτό σας!** Φοβάμαι τις συνθήκες, φοβάμαι το σενάριο του «Εγώ Είμαι Αυτό» και προσφεύγω στο «Εγώ Είμαι», για να νιώσω μεγάλος και να πείσω τους άλλους ότι είμαι μεγάλος. Έχετε δει κάποια ζώα ίσως, έχετε δει τις κουκουβάγιες που απλώνουν το φτέρωμά τους, για να δείξουν ότι είναι μεγαλύτερες; Το κάνουν όταν φοβούνται. **Το «Εγώ Είμαι» δεν υπάρχει για να εξυπηρετεί τα μικρά, φοβισμένα εγώ. Υπάρχει για να θυμίζει στα μικρά, περιορισμένα, φοβισμένα εγώ, ότι είναι μέρος ενός μεγαλύτερου συνόλου.** Να θυμίζει στα μικρά, φοβισμένα εγώ, ότι δεν είναι μόνα τους και να τα τροφοδοτεί στο έργο που έχουν να κάνουν.

Θα σας έλεγα, ποτέ ξανά μην επικαλεστείτε το «Εγώ Είμαι» μόνο από φόβο· δεν το κάνω όμως, γιατί ξέρω τις ανάγκες σας, οπότε θα σας

πω απλώς, **κάθε φορά που επικαλείστε το "Εγώ Είμαι», δηλαδή την Εγώ Ειμί Παρουσία, θυμηθείτε, ακόμα και αν το κάνετε από φόβο, να βάλετε μέσα και λίγη αγάπη.** Ακόμα και αν το κάνετε από μία ακατανόητη αντίδραση λόγω φόβου, γιατί από φόβο προέρχεται, θυμηθείτε να βάλετε και αγάπη και τότε οι ενέργειες θα εξομαλυνθούν. Και τότε θα είσαστε άξιοι να πιάνετε στο στόμα σας το «Εγώ Είμαι» -με αγάπη.

Πάρτε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές. Η δύσκολη δουλειά τελείωσε. Δεν έχετε πολλά να κάνετε απόψε, απλώς ακούτε. Αφήνετε τον ήχο των κυμάτων να σας νανουρίσει, το φως της σελήνης να σας χαϊδέψει.... Ξέρετε κάτι; Είναι πολύ όμορφη η Σελήνη, όμως αυξάνει κι αυτή τις σκιές. Το ολόγιομο φεγγάρι φωτίζει μεν το σκοτάδι στο οποίο πριν δεν βλέπατε τίποτα αλλά αφήνει και πάλι να φανούν οι σκιές. **Το σκοτάδι, μες στη μαυρίλα του, σκιά δεν έχει. Η ύπαρξή σας εκεί είναι αμιγής. Δεν μπορείτε να τη μπερδέψετε με μια σκιά.**

Ο Πλούτωνας είμαι. Μεσολάβησα σήμερα για κάποιους/κάποιες, ώστε να πάρετε ενέργειες της ψυχής σας που έμεναν δέσμιες στον Κάτω Κόσμο και ναι, μεσολάβησα να πάρετε τη δική σας Ευρυδική. Τη χάνετε, τη βρίσκετε, την ανασύρετε, μπαίνετε πάλι σε τριβές, την ξαναχάνετε... Ο κάτω κόσμος είναι γεμάτος από Ευρυδικές. Η Περσεφόνη είναι μία, κοινή για όλους Ψυχή. Είναι εκείνη που διαφεντεύει τις μικρές Ευρυδικές και είναι εκείνη που πονάει για όλες τις μικρές Ευρυδικές και χαίρεται για όλες τις μικρές Ευρυδικές, που είναι παιδιά της.

Για λίγο θέλω να σταθείτε περήφανοι. Δεν σας είπα τίποτα μέχρι τώρα για να γεννήσω στην καρδιά σας περηφάνεια, το ξέρω. Όμως ήδη διαθέτετε αρκετή, πιστεύω. Χρησιμοποιήστε τη λοιπόν, για να σταθείτε τώρα περήφανοι μπροστά μου, να ορθώσετε το παράστημά σας. **Στέκεστε μπροστά στον βασιλιά του Άδη, στον Αΐδη και ορθώνετε το παράστημά σας. Αυτό είναι μία κίνηση ψυχής.** Ήρθε η ώρα να μάθετε λίγα πράγματα για τις κινήσεις της ψυχής. Ορθώστε το παράστημά σας μπροστά μου, λοιπόν. Είστε άξιοι, είστε δυνατοί, είστε καλύτεροι από εμένα, είστε ανώτεροι από εμένα, μου κάνετε τη χάρη να έρθετε σήμερα εδώ. Γαμάτε και δέρνετε, σήμερα...

Ανοίγω μπροστά σας τις πύλες του Άδη. Τώρα, εσείς οι περήφανοι, ισχυροί, υπέρθεοι, μπορείτε να περάσετε μέσα κατά βούληση και να κάνετε ό,τι θέλετε, για δέκα λεπτά. Ξεκινήστε και όταν βγείτε, θα μαρτυρήσετε όλα όσα ζήσατε, όλα τα υπέροχα που κάνετε, όλα όσα πήρατε εκεί. Η Εκάτη σας συνοδεύει.

[Παύση 10']

[Η Άννα απαγγέλει χαμηλόφωνα τον 50^ο ψαλμό του Δαυίδ]

Σηκωθείτε και μοιραστείτε τις εμπειρίες σας.

[Ακολουθεί μοίρασμα εμπειριών]

Άννα:

Να πω ότι είναι βέβαια δύσκολο να κάθεται όλο το βράδυ -δεν είναι όλο το βράδυ, εντάξει, είναι ώρες που συνήθως κάποιοι κάθεται σε μπαράκια- αλλά όταν κάνουμε εσωτερική εργασία, δεν ξαπλώνουμε βασικά. Αν αποφασίσει κάποιος να ξαπλώσει, θα πρέπει να είναι σίγουρος ότι δεν νυστάζει και δεν θα αποκοιμηθεί, διότι θα πρέπει να μάθει ο καθένας να διαχειρίζεται την ενέργειά του καλά. Η καλύτερη διαχείριση στην προκειμένη περίπτωση θα ήταν, «Αν ξαπλώσω και νιώθω ότι νυστάζω, θα σηκωθώ για να ολοκληρώσω το διαλογισμό» - αυτό βέβαια, αν είναι προτεραιότητα.

Συνέχεια επικοινωνίας

Και τώρα ο κακός Πλούτων αποσύρεται, ο σκληρός Πλούτων αποσύρεται, πηγαίνει να καθίσει και πάλι στη σπηλιά του και να παρακολουθεί από μακριά, καθώς μπαίνει και πάλι ο Ποσειδάων -ο καλός, που σας αγαπά και μιλά τη γλώσσα σας. *[Πειρακτικά]*

Αρνούμαι να υπονομεύσω τα συναισθήματά σας. αρνούμαι να σας βάλω σε μια διαδικασία που γνωρίζετε πολύ καλά και συχνά τη ζητάτε από το Πνεύμα. Είμαι εδώ για να σας κάνω καλά, όχι για να σας βλάψω. Είμαι εδώ, όχι για να σας βοηθήσω να παραμερίσετε βιαίως το συναισθηματικό σας πεδίο, όπως συχνά φαίνεται να ζητάτε να κάνετε αλλά μάλλον είμαι εδώ για να σας βοηθήσω να το διαχειριστείτε και να το αντέξετε. Ο καλός και ο κακός είναι όψεις του εαυτού σας. Ο Πλούτωνας και ο Ποσειδάωνας, όπως τους αντιλαμβάνεστε εσείς -όπως μας αντιλαμβάνεστε-, είναι δικές σας όψεις. Και είναι κάτι που ήδη γνωρίζετε αλλά επανέρχομαι...

Επανέρχομαι γιατί οι άνθρωποι ζητούν να απαλλαχτούν από τον πόνο· αυτό όμως θα σήμαινε υπονόμηση. Υπονόμηση! Ο πόνος είναι σύμπτωμα. Μπορεί πονώντας πολύ, να λέτε «Πάρτε μου τον πόνο». Και πιστέψτε με, ξέρω από πρώτο χέρι πόσο επώδυνη μπορεί να είναι η γήινη εμπειρία. Αν όμως απλώς άρουμε τον πόνο, έχει χαθεί το μάθημα. Μετά στηρίζετε σ' αυτό για να πείτε «Ναι, αλλά δεν καταλαβαίνω το μάθημα. Πονάω τόσο που δεν καταλαβαίνω το

μάθημα. Βοηθήστε με να μάθω το μάθημα.» Και τότε αρχίζω να σας φέρνω επιγνώσεις, πολύ απλές· επιγνώσεις που αρχικά είναι τόσο αφελείς ίσως, φαίνονται απλοϊκές, που σας κάνουν να νομίζετε ότι δεν είμαι εγώ, δεν είναι το Θείο αλλά ο δικός σας εαυτός, που απαντά στα δικά σας ερωτήματα. Είναι όμως απαραίτητο να ξεκινήσει κάποιος από το μηδέν. Να πάει στα βασικά και από εκεί να αρχίσει να ερμηνεύει τα γεγονότα, για να φτάσει στην κατανόηση της αιτίας του πόνου. Ζητάτε πολλές φορές, απλώς να μουδιάσετε τον πόνο και να γίνουν τα πράγματα ασυνείδητα. Δεν θα το κάνω εγώ αυτό για σας.

Στη δίνη της οδύνης, δύνασθε να κατανοήσετε. Αν δεν βιώσετε τα περιδινούμενα ρευστά, δυνατότης δεν υπάρχει να εννοήσετε. **Η περιδίνηση της οδύνης, είναι που θα σας οδηγήσει τελικά, προσπαθώντας να αποφύγετε τον πόνο, να πάτε σ' εκείνο που νωρίτερα αποκάλεσα «το γλυκό σας, εσωτερικό σημείο», το σημείο της ύπαρξής σας μέσα στην καρδιά. Τότε θα φύγετε από την οδύνη και τη δίνη της οδύνης. Τότε θα σταθείτε στο δύνασθε, στο «Δύναμαι, να κάνω όλα όσα εν δυνάμει υπάρχουν στο σπόρο του Θεού μέσα μου».**

Είδατε τι όμορφα σας έφερα και πάλι στην αρχική μας συζήτηση; Γιατί σας είχα πει ότι έχω ένα δώρο για σας, που θα σας δώσω αργότερα. Ελάτε παιδιά μου, κουρασμένα, ξενυχτισμένα, ταλαιπωρημένα παιδιά μου. Πονεμένα παιδιά μου. Πιστέψτε με, ξέρω τους φόβους σας, τις αδυναμίες σας, τις ανασφάλειές σας. Βλέπετε, κι εμείς κάποτε πρέπει να γινόμαστε τσομπανόσκυλα του Πνεύματος, για να μπορέσουμε να βάλουμε τα χαμένα πρόβατα στο μαντρί και να εστιάσουμε τη δύναμή τους.

Ελάτε λοιπόν, όπως σας καλώ στο σημείο της καρδιάς. Στο κέντρο της φλόγας μέσα στη σταγόνα του νερού, που τώρα είναι όλο σας το υδάτινο σώμα. **Τι χρώμα έχει το υδάτινο σώμα σας;** Είναι λευκό; Είναι γαλάζιο; **Η αναμονή έδειξε ότι είναι πράσινο-γκρι, όταν αρχίσει να λιμνάζει. Όταν η ροή έχει αποκατασταθεί, γίνεται λευκό... το υδάτινο σώμα σας γίνεται λευκό. Διάφανο δεν είναι ποτέ, γιατί το υδάτινο σώμα σας έχει μνήμη και έχοντας μνήμη, θυμάται πολλά. Θυμάται ακόμα το φως που είναι το ίδιο.** Και μόλις τώρα έκανα έναν πολύ σοβαρό υπαινιγμό, λέγοντάς σας ουσιαστικά, ότι **σ' αυτό το υδάτινο σώμα μπορείτε να εντοπίσετε αρχαίες μνήμες, υπό το φως της Σελήνης.** Θυμόσαστε; Αυτό σας είχα ζητήσει. Σας είχα ζητήσει, αφού οραματιστείτε τον εαυτό σας, σ' αυτό το υδάτινο σώμα, με τις φλόγες στις πατούσες, να το παραδώσετε στη σελήνη, να το δείτε να διαπερνάται από το φως της. Το φως της Σελήνης λευκό το έκανε πάλι αλλά για άλλο λόγο.

Σας δίνω λοιπόν σήμερα την ευκαιρία, να χρησιμοποιήσετε αυτό το υδάτινο σώμα για πρώτη φορά, με σκοπό να εφελκύσετε, να ζητήσετε να αναδυθούν κάποιες μνήμες. Και οι μνήμες θα αναδυθούν, όταν μέσα σ' αυτό το σώμα το υδάτινο, το νερένιο, σταθείτε στο σημείο της καρδιάς, σ' εκείνο το σημείο που Είστε πραγματικά και επιτρέψετε να ξετυλιχτεί η μνήμη για το θέμα που σας ενδιαφέρει. **Η μνήμη θα ξετυλιχτεί από το σημείο στο οποίο είστε και θα ξετυλιχτεί βάσει αυτού που είστε. Θα γίνει ανάμνηση, βάσει όλων όσων είστε, βάσει των γνώσεων, των εμπειριών, των ιδιοτήτων που διαθέτετε ήδη. Δηλαδή η μνήμη θα ξετυλιχτεί και θα εκδηλωθεί μέσα από το πακέτο των ιδιοτήτων και της ταυτότητάς σας.** Γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να αποδέχεστε και να μάθετε να εργάζεστε με την ταυτότητά σας. Όχι μια ταυτότητα που οι άνθρωποι σας έχουν προσάψει αλλά την ταυτότητα με την οποία εσείς ήρθατε εδώ να εργαστείτε. Βάσει αυτής θα γίνει το ξετύλιγμα της μνήμης, σ' εκείνο το γλυκό σημείο στην καρδιά, στην πύλη της οποίας εγώ κρατώ τους κωδικούς και το κλειδί. Εκεί θα πείτε «Εγώ Είμαι η Μνήμη»: θα ταυτιστείτε με τη μνήμη και θα την αφήσετε απλώς να ξετυλιχτεί, να εμφανιστεί μπροστά σας εσωτερικά. **«Εγώ Είμαι η Μνήμη, του γεγονότος που θέλω να θυμηθώ, του θέματος που θέλω να θυμηθώ».** Νιώστε τι σημαίνει αυτό. Νιώστε την ενέργεια αυτού που θέλετε να θυμηθείτε. Νιώστε την ύπαρξή σας σταθερή, σ' αυτό το μοναδικό, σταθερό, ακλόνητο σημείο, να χύνει ποταμούς ζωής/μνήμης, που ξεδιπλώνονται μπροστά σας. Αυτό είναι το δώρο μου για εσάς. Τώρα, ζητήστε το.

[Παύση 3']

Ωραία. Επανέρχεστε και μοιράζετε την εμπειρία σας.

[Ακολουθήσε μοίρασμα εμπειριών]

Συνέχεια επικοινωνίας

Βρισκόμαστε εδώ, ο Πλούτων, εγώ, η Εκάτη και πολλοί άλλοι φίλοι σας απ' τη δική μας πλευρά. Φίλοι που δεν βλέπετε ούτε ανακοινώσαμε τα ονόματά τους. Αργότερα, θα καταλάβετε οι ίδιοι τι σημαίνουν τα λόγια μου αυτά. Είμαστε εδώ και συνεχίζουμε να είμαστε εδώ, όσο η καρδιά σας είναι εδώ, κοντά μας. Σήμερα όλοι πήρατε κάτι, είτε αυτό που ζητήσατε είτε κάτι λίγο διαφορετικό. Είτε ξέρατε να το ζητήσετε, είτε όχι, πήρατε μία απάντηση. Η απάντηση αυτή δείχνει την κατεύθυνση στην οποία κινείται η ζωή σας γενικά. Η απάντηση είναι ένας καθρέφτης μέσα στον οποίο πρέπει να κοιτάξετε προσεκτικά -πολύ προσεκτικά. Οι περισσότεροι συνδεθήκατε με τις

ενέργειες εκείνες της ψυχής σας, που έπρεπε να ανασυρθούν. Αυτός ήταν και ο βασικός σκοπός της εργασίας. Επίσης, σας έδωσα το δώρο μου και αυτό είναι ένα δώρο που μπορείτε να το χρησιμοποιείτε όποτε θέλετε. **Το νερένιο σώμα σας είναι εδώ. Είναι το σώμα της μνήμης σας -όχι μόνο της μνήμης αλλά οπωσδήποτε και της μνήμης.** Ξεκινήσατε να δουλεύετε στη μνήμη και την ανάμνηση. Αργότερα θα δοθούν κι άλλα.

Η ώρα πέρασε και, είτε είστε κουρασμένοι είτε όχι, θα σας αφήσουμε χρόνο για την απαιτούμενη αφομοίωση. Θα σας αφήσουμε χρόνο για να κοιμηθείτε δίπλα στο κύμα και ίσως οι πιο τολμηροί από εσάς να αφήσουν το όνειρό τους, να τους οδηγήσει να ενώσουν το υδάτινο σώμα τους με τη μεγάλη θάλασσα. Χρειάζεται τόλμη. Χρειάζεται πνευματικό κύρος και μεγάλη δύναμη για να το κάνετε αυτό. Δεν είναι η πρώτη και τελευταία φορά που μπορείτε να το κάνετε τώρα αλλά, αν θέλετε, μπορείτε εδώ να ξεκινήσετε.

Παραμένουμε δίπλα σας μέχρι να αποχωρήσετε από τον τόπο αυτό.

Ποσειδάων.

Αυτό το έργο χορηγείται με άδεια [Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)